

Sygn. akt IV P 117/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział IV- Sąd Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Beata Sokalska

Ławnicy S. K., L. K.

Protokolant Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2013 roku w K.

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko (...) w M.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne

I. uznaje za bezskuteczne wypowiedzenie umowy o pracę dokonane przez pozwaną (...) w M. w dniu 15 maja 2013r. powodowi A. D.;

II. zasądza od strony pozwanej (...) w M. na rzecz powoda A. D. kwotę 120,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IVP 117/12

UZASADNIENIE

Powód A. D. domagał się uznania wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne.

W uzasadnieniu podał, że wyrokiem z dnia 11.02.2013r. sygn. IV P 136/12 Sąd Rejonowy w Kłodzku przywrócił powoda do pracy u strony pozwanej na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego. Orzeczeniem z dnia 13.05.2013r. sygn. akt VII Pa 60/13 Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił apelację.

W dniu 14 maja 2013r. powód zgłosił gotowość podjęcia zatrudnienia, ale pozwany do pracy go nie dopuścił i pismem z dnia 15 maja 2013r. wypowiedział ponownie umowę o pracę ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2013r. W wypowiedzeniu pozwany wskazał, że rozwiązanie stosunku pracy jest uzasadnione zmianami organizacyjnymi, które powodują zmniejszenie oddziałów w szkole do 18 oraz liczby grup wychowania fizycznego do 12, co daje możliwość zatrudnienia nauczycieli tego przedmiotu w wymiarze 2,6 etatu.

Stanowisko pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie z następujących przyczyn:

W piśmie wypowiadającym powodowi umowę o pracę pozwany wskazał, że liczba oddziałów w szkole zmniejszyła się do 18, nie podając z jakiej ilości i w jakim okresie. W toku postępowania w sprawie sygn. akt. IV P 136/12 pozwany wyjaśniał, że w roku szkolnym 2012/2013 liczba oddziałów zwiększyła się, choć zmniejszyła się liczba uczniów. W uzasadnieniu wypowiedzenia z dnia 15 maja 2013r., pozwany powołując się na zmniejszenie ilości oddziałów nie wskazał o jaką ilość chodzi i nie wyjaśnił czy zmniejszenie wynika z porównania do stanu sprzed przejścia szkoły w

G. czy do stanu zaistniałego po połączeniu obu placówek. Nadto pozwany stwierdził, że zmniejszyła się liczba grup wychowania fizycznego z 17 do 12 w roku szkolnym 2013/2014. Zgodnie z obowiązującymi przepisami grupa zajęć wychowania fizycznego może liczyć od 12 do 26 uczniów. Pozwany celowo ustalił liczebność uczniów w grupach wychowania fizycznego w taki sposób, aby wykazać brak godzin pracy dla powoda oraz konieczność rozwiązania z nim umowy o pracę. Całkowicie pominął treść obowiązującego od dnia 01 września 2011r. rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego (Dz. U. Nr 175 póź. 1042). Zgodnie z § 1 ust. 1 pkt. 1 i 2 rozporządzenia, obowiązkowe zajęcia wychowania fizycznego dla uczniów klas IV-VI szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych są realizowane w formach: 1/ zajęć klasowo-lekcyjnych, 2/ zajęć do wyboru przez uczniów.

Pozwany celowo nie wdrożył przepisów w/w rozporządzenia, co skutkuje ograniczeniem ilości zajęć wychowania fizycznego, które mogą i powinny być realizowane w sposób dający możliwości zatrudnienia powoda w ramach pensum, uzupełnionej zajęciami wychowawczymi i opiekuńczymi.

W powyższych okolicznościach twierdzenia pozwanego, że nie jest w stanie zapewnić powodowi pracę na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego nie są zgodne z rzeczywistym stanem i faktycznymi możliwościami organizacji zajęć z tego przedmiotu. Przyczynami wypowiedzenia powodowi umowy o pracę jest negatywne nastawienie pozwanego do powoda datujące się od czasu jego powrotu z urlopu dla poratowania zdrowia czyli od dnia 01 września 2011r. Od tej pory pozwany podejmuje celowo czynności zmierzające do wyeliminowania powoda z grona nauczycieli(...) w M. oraz do wykazania, że rozwiązanie umowy o pracę z powodem następuje z przyczyn obiektywnych i od pozwanego niezależnych, co jest niezgodne ze stanem faktycznym. Zmniejszenie ilości uczniów powinno spowodować ograniczenie zatrudnienia nauczycieli także innych przedmiotów, jednak pozwany wypowiedział umowę o pracę wyłącznie powodowi.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podali, że z powodu zmian organizacyjnych nie ma możliwości zatrudnienia powoda.

Wobec sądowego przywrócenia powoda do pracy, powód w obecności zastępcy dyrektora został przywrócony do pracy, ale w związku zapewnienia mu godzin, powód otrzymał kolejne wypowiedzenie umowy o pracę.

W pozwanej szkole zajęcia realizowane są zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym z rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego (Dz. U. Nr 175 póź. 1042). Wdrożenie powołanego rozporządzenia nie skutkuje zwiększeniem ilości godzin wychowania fizycznego. Pozwany realizuje 385 godzin w cyklu 3-letnim, co w przeliczeniu daje 4 godziny tygodniowo, które realizowane są w formie jednej godziny do wyboru i 3 godzin w systemie klasowo-lekcyjnym. Rozporządzenie nie powoduje zwiększenia ilości godzin, a dopuszcza formy obowiązujących zajęć wychowania fizycznego. Nadto nie tylko powód został objęty zwolnieniem. Nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę z nauczycielem polonistą, a nauczyciel germanista przebywa na urlopie bezpłatnym. Nauczyciele wychowania fizycznego uzupełniają etaty, jak również nauczyciele innych przedmiotów uzupełniają pensum.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. D. zatrudniony był u strony pozwanej od 01.09.1989r. jako nauczyciel wychowania fizycznego- nauczyciel dyplomowany.

(dowód: zeznania stron k. 20-21);

W dniu 28.05.2012r. powód otrzymał decyzję pozwanej o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Jako podstawę tej decyzji pozwana wskazała art. 20 pkt.2 Karty Nauczyciela, zaś jako przyczynę, przyczyny niedotyczące pracownika.

(bezsporne);

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 11.02.2013r. w sprawie sygn. akt IV P 136/12 powód został przywrócony do pracy. Wyrokiem z dnia 13.05.2013r. w sprawie sygn. akt VII Pa 60/13 Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił apelację pozwanej.

(bezsporne);

W dniu 15 maja 2013r. powód stawił się do pracy, i otrzymał decyzję o rozwiązaniu z nim umowy o pracę, jednocześnie został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy.

(dowód: zeznania stron k. 20-21);

Jako podstawę tej decyzji pozwany wskazał art. 20 ust. 1 pkt. 2 Karty Nauczyciela. W uzasadnieniu tej decyzji pozwana podała, że nastąpiły zmiany organizacyjnego powodujące zmniejszenie liczby oddziałów do 18, i zmniejszenie liczby grup wychowania fizycznego do 12, co zapewnia 2,8 etatu.

(dowód: zeznania stron k. 20-21, decyzja k. 7);

U pozwanej zatrudnionych jest 3 nauczycieli wychowania fizycznego, powód legitymuje się dłuższym stażem pracy niż jeden pozostawiony w zatrudnieniu.

(dowód: zeznania powoda k. 20-21v)

Sąd zważył:

Niesporne w sprawie jest, że powód zatrudniony był u pozwanej w (...)w M. jako nauczyciel wychowania fizycznego.

Poza sporem jest, że w dniu 28.05.2012r. powód otrzymał decyzję o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem, a jako przyczynę tej decyzji pozwana wskazała art. 20 pkt. 2 KN, nadto podała, że rozwiązanie następuje z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Bezsporne jest też, że wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 11.02.2013r. w sprawie sygn. akt IV P 136/12 powód został przywrócony do pracy. Wyrokiem z dnia 13.05.2013r. w sprawie sygn. akt VII Pa 60/13 Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił apelację pozwanej.

Niesporne jest, że w dniu 15 maja 2013r. powód stawił się do pracy, i otrzymał decyzję o rozwiązaniu z nim umowy o pracę, jednocześnie został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy, a jako podstawę tej decyzji pozwany wskazał art. 20 ust. 1 pkt. 2 Karty Nauczyciela. W uzasadnieniu tej decyzji pozwana podała, że nastąpiły zmiany organizacyjnego powodujące zmniejszenie liczby oddziałów do 18, i zmniejszenie liczby grup wychowania fizycznego do 12, co zapewnia 2,8 etatu.

Powód podniósł jako podstawę zarzutu w pozwie strony pozwanej, że przyczyny decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy są nierzeczywiste. Powód wskazał, że w decyzji podano, że liczba oddziałów w szkole zmniejszyła się, nie podając z jakiej ilości i w jakim okresie. Nadto powód wskazał, że w poprzednim procesie pozwany wyjaśnił, że liczba oddziałów się zwiększyła, choć zmniejszyła się liczba uczniów, zarzucił też powód, że pozwany nie wyjaśnił czy zmniejszenie wynika z porównania do stanu sprzed przejęcia Szkoły w G., czy do stanu zaistniałego sprzed przejęcia szkoły.

Mimo to pozwana nie ustosunkowała się do tego zarzutu w odpowiedzi na pozew.

Pomimo pouczenia o treści art. 207 § 6 k.p.c., że Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba, że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub w dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy,

albo że występują inne wyjątkowe okoliczności, strona pozwana nie odniosła się do głównego argumentu uzasadnienia pozwu.

Pozwany w odpowiedzi na pozew nie odniósł się też do zarzutu powoda, iż przyczyną wypowiedzenia jest negatywny stosunek pozwanej do powoda datujący się od czasu jego powrotu z urlopu dla poratowania zdrowia, i podejmuje czynności do wyeliminowania go z grona nauczycieli poprzez kolejną próbę zwolnienia.

Strona pozwana nie usprawiedliwiła zaniechania w tej mierze, co dało Sądowi podstawę do pominięcia - zgodnie z art. 207 § 6 k.p.c. twierdzeń pozwanej oraz wniosku pozwanej o określenie terminu do jej złożenia.

Z zeznań dyrektora pozwanej (vide k. 20v i 21) wynika, że w trakcie posiedzenia Rady Pedagogicznej przyjęte zostały kryteria doboru pracowników do zwolnień, nie wskazała jednak pozwana przyczyn nie podniesienia tych kryteriów w odpowiedzi na pozew oraz nie złożyła wniosków dowodowych na ich poparcie.

Uwzględnienie spóźnionych twierdzeń pozwanej oraz jej wniosku o określenie jej terminu na złożenie wniosków dowodowych, doprowadziłoby ewidentnie do zwłoki w rozpoznaniu sprawy, zatem Sąd uznał twierdzenia powoda wskazane w pozwie za uzasadnione i uznał za bezskutecznie wypowiedzenie umowy o pracę.

Wobec powyższego Sąd uznał za bezskutecznie wypowiedzenie umowy o pracę dokonane powodowi przez pozwaną.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i zasądzono na rzecz powoda kwotę 120,00 złotych tytułem zastępstwa zgodnie z przepisem § 12 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 03.10.2002r. nr 163 poz. 1349).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.